

[Finansministeren.]

man skulle se på. Denne afgift kan være en af dem. Jeg synes, man er nødt til at se på disse ting i en vis sammenhæng. Der har været talt lidt om regeringens vurderinger af biltoldforslaget og sagt, at vi havde set forkeret på tingene o. s. v. Jeg er ikke sikker på, at tidspunktet er inde til at fælde en endelig dom på det område, men jeg kan da gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Møller, at vi måske nok skulle have lagt så megen vægt på den handelspolitiske side af spørgsmålet, at sagen var blevet nævnt forud i det udenrigspolitiske nævn eller i markedsudvalget.

Der har også været talt om, at provenuet af disse foranstaltninger nu ikke blev så stort som oprindeligt planlagt; jeg tror, det ærede medlem hr. Aksel Larsen var inde på det. På en vis måde beklager jeg det, men ændringerne er udtryk for imødekomenhed i og for sig også over for synspunkter, der er fremført her i tinget. Når jeg mener at kunne gå med dertil, er det, som der også er blevet gjort opmærksom på, fordi det har vist sig — det kunne vi ikke vide tidligere — at de direkte skatter formentlig vil give et noget større provenu end oprindeligt antaget; det bevirker, at vi stadig væk kan regne med at få det overskud hjem, som vi mener er det nødvendige, det mindste, der kan være tale om i den økonomiske situation, hvori vi befinder os.

Det ærede medlem hr. Poul Møller talte lidt om budgetlægningen med henblik på finansåret 1966-67. Herom vil jeg gerne sige, at det allerede for nogen tid siden er blevet besluttet at følge en procedure, der, så vidt jeg forstod, nogenlunde svarer til, hvad det ærede medlem forestiller sig. Det er rigtigt, at det hidtil har været det almindelige, at man indkaldte bidrag til finanslovsforslaget fra styrelserne, og så har vi nogle gange måttet gå dem igennem og skære ned. Jeg har den opfattelse, at det rigtige er på forhånd, forinden man begynder den detaljerede budgetlægning i styrelserne, at give en retningslinje for, hvad der er råd til. Det er vi i øjeblikket i gang med at udarbejde materiale til i finansministeriet, og jeg håber, at vi meget snart kan behandle disse problemer i regeringen, således at der på forhånd foreligger en regeringsbeslutning for det niveau, på hvilket

der kan budgetteres. Jeg vil dog gerne føje til, at det ikke vil medføre, at vi kan undgå udgiftsstigninger til næste år. Det kan vi ikke allerede af den grund — og det har jeg haft lejlighed til at sige forleden her i tinget — at der er en lang række lovbundne udgifter, som vi er nødt til at tage med, og skulle vi blot holde os til den gennemsnitlige produktionsstigning, ville der være nogle områder, hvor en vis ekspansion var uundgåelig, således at andre områder i virkeligheden måtte trænges tilbage. Det er mit håb, at vi ved den fremgangsmåde, der nu er tilrettelagt, kan nå et stykke vej i retning af at stramme udgiftspolitikken, men at der vil blive udgiftsstigninger, tror jeg alle i virkeligheden må erkende.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen taler om, at når vi behandler den, som han sagde, fjerde buket i dag, er det udtryk for, at regeringen har manglet overblik. Jeg kan ikke godkende den opfattelse, og jeg har tidligere, jeg tror ved anden behandling af afgiftsforslagene, gjort rede for, hvorfor det er gået på den måde, og vil gerne henvise dertil.

Det ærede medlem siger, at kasseoverskuddet i meget ringe omfang er blevet anvendt til det, det var lovet anvendt til, nemlig opkøb af obligationer. Den betragtning fra det ærede medlem er aldeles uberetiget allerede af den grund, at der på dette tidspunkt ikke endnu er fremkommet noget kasseoverskud. Vi har endnu ikke vedtaget alle de lovforslag, der tilsigter at fremskaffe kasseoverskuddet. De love, der er vedtaget, har indtil nu haft en begrænset virkning, hvortil kommer, at april kvartal er et kvartal, hvor staten normalt giver flere penge ud, end den tager ind. Derfor er der i dette øjeblik intet kasseoverskud at købe obligationer for.

Det er rigtigt, at et af formålene med at fremskaffe kasseoverskuddet er at sætte Nationalbanken i stand til at støtte obligationsmarkedet. Det er sagt tidligere, og det står vi ved; men det betyder ikke, at det ærede medlem på et hvilket som helst tidspunkt, det passer ham, kan komme og sige, at nu burde virkningerne være sådan og sådan. Jeg kan i denne forbindelse erklære mig ganske enig med det ærede medlem hr. Westerby, som sagde, at det ærede medlem hr. Aksel Larsens tale i dag var af